

ערלה בחוצה לארץ זורק את האביונות ואוכל הקפר ועל הקפריסין בורא פרי העץ, אלמא תריוהו פירא ינינא הילכתא כר' עקיבה. ונשנינן, אי אמר הלכה כר' עקיבא לארץ, אי אמרת הכי הילכתא כר' עקיבה נכחוצה לארץ הזה מדרבנן הוא בארץ, ולפיכך הילכתא כמותו ב

גרף. מן קו טרופן ים
 שיתם, איננוט ומקפירן
 ולנוגין, ובי ארמיה להא לינא
 להא (שבת י"ז ע"ב ב"ח): לינא
 דור חול ובעל שניטם הרנה
 וג' מיני אוכל ים שפירסו
 (שבת ע"ב): ובסוריא. ורסא
 ארס חול שבעה דור וסמא
 עס ארץ ישראל וקסגר כיטס
 יחד לא שמיט עיני חכך.
 פסיק מותר (קדושי ח"י)
 ובחוצה לארץ. דמקוש טע'
 ולא מתקן (שם), יורד.
 שרלא ולקוח טע' שטריס'
 הלוקח מפרסם טע' שו'
 נטיטם לידום קוסתא ישראל
 יודע שיהא כנגס עס ולקוח
 נחמלה (שם).

אמר אברם פיר האדמומ ויהי
חמור אברם שחכם נחמד
בדבריו וזהלכו כרו כחמין.
על המלח ועל הזמיות
אומר שחכם נחמד
'זמית מרק, שכן בלשון
שן קורין למרק ומיין. קורא
רבי יהודה אברם ויהי
האדמומ וכי האדמומ
שחכם נחמד בדבריו אמר
ואע"ז דקלטה שמואל
לרב יהודה הלכתא כותיה
שמואל. טריא דשמואל
לא דמי לר' טעי אדמומ
ולא זרעי אדמומ
למכילתיה (בריוס) עדיה, אל
שמואל עלייהו אל
נחור וכי, נחור ולבוי גפנים
זל גפנים ויכרזה גפנים.
אבל נחור זמעי אדמומ
אדמומ לאורלו שמואל רך
אדמומ, במרכין על
העילין על צעין כרס בורא
פיר האדמומ. שחכם
פיריה אברם רב על
ני גפנה וזכר וקלטה
ומשקין, ויהי
לא ארז הלכות מכות חוצה
שן שחמה אברם, ומשער שמן
לא חוצה לארץ שן